

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Rationes propriæ ejus securitatis inquiruntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Accensendus his venit P. Joannes Cardimè Societ: no-
stra, qui Anno Domini 1615. sanctitatis opinione clarus,
Bracharæ obiit in Lusitania; & cujus vita typis edita extat.
Is etenim sub mortem, cum nonnullam sibi injectam divini
judicij formidinem, passionis Christi memoriâ repulisset:
Veruntamen (inquiens) misericors est, & cruciatuum meâ
causâ susceptorum recordabitur; ac subinde sibi petisset à
Rectore concedi, humi abjectum & nudum emori, ac mor-
tuum in sinetum abijci ad sepulturam: demum admoto si-
bi ad osculum Crucis Servatoris Crucis affixi signo, suaviter
expiravit. *Mirum autem* (subdit autor vitæ) & prodigio par
præsentibus visum est: quod supremum divina vulnera suavi-
anti, ipsum Christi Domini signum, reflexis manibus ac pedibus
ita se illi ultero injecit, ut famulum amplecti suum, ejusq; colli-
gere velle inter postremos anhelitus animam videretur. Ad-
mirabilitatem intendit, quod immotis in ipsa cruce clavieulis,
vix egred̄ quiverit ijs rursus inferi sacrum simulacrum. Sic ibi.
Videri poterunt denique, quæ scribit Petrus Venerabilis, de L. 4. ep. 17.
matre sua Raingarda, sub mortem Crucifixi pedes allam-
bente, & vultui suo totâ virtute eum imprimente, eundem-
que suaviter & magnâ fiduciâ alloquente.

Hic verò quid agimus, mi Lector? Quid, nisi similis
fati desiderio, mali prophetæ bonum illud votum usurpa-
mus: *Moriatur anima mea morte justorum, & fiant novissima*
mea horum similia! Num: 23.

CAPUT XI.

Magna in judicio securitas & exultatio.

§. I.

Rationes propriae ejus securitatis inquirantur.

Hoc

Ep. i. ad He-
br.

Tit. c. 34.

Hoc quoque opera suæ pretium, laborisq; fructum non pœnitendum, colligent Christi crucifixi amatores; quòd in illo tremendo iudicio, ubi plena terroris sunt omnia, & (quod ait S. Hieronymus) *potentissimi quondam reges nudo latere palpitabunt; ipsi præ cæteris securi ac latifuturi sint, & magna cum exultatione venientem Judicem expecturi.* Nam quamvis verum sit, electos omnes istic summam animi pace fruituros, quòd securi suæ felicitatis satis intelligant, nihil esse sibi de sententiæ exitu dubitandum; nescio quid tamen hoc in genere videtur privatim reservari devotis Crucifixi clientibus; ut propterea B. Angela significavit aliquando Salvator: se specialiter benedicturum in iudicio, qui passioni suæ piè recolendæ imitandæq; addicti fuerint; id de eis dicens inter cætera: *O vos verè beati, ac omnino benedicti! Et, si in cruce pro meo crucifixoribus & tortoribus cum lacrymis & fletu rogavi Patrem meum, & excusavi dicens: Pater dimitte illis, quia nesciunt quid faciunt, quid pro vobis, qui mihi compassi, devoti, & consocij fui? Et illud sum, cum non in cruce, sed in gloria felicissimus ordinatus judicabo?* Ex quibus ait B. Angela se summo quodam studio affectam, & in Filij Dei passionem incredibili studio incensam.

Verùm quæ illæ sint futuræ dotes singulares, propriæ privilegia, quibus illi præstabunt cæteris, non facile videtur etiam conjecturâ consequi. Quanquam si quorundam opinionem illam recipimus, quæ fertur; in die iudicij electos omnes, crucis signo impresso frontibus, insignes ac cõspicuos futuros; non absurdè fortassis hoc loco id imprimis dicturi sumus, singulares crucis amatores, speciali quædam characteris illius expressione, aut certo splendore discernendos, eamq; notam, velut honoris ac gloriæ prærogativam habituros.

Rursum: si vel solam rei naturam attendimus; nec
hoc

hoc negaverimus, opinor; amabilem illum & insolitum, seu triumphantis crucis Dominicæ (quam etiamnum squalentem & horridam, tanto tamen amore complexi sint) seu præsertim Salvatoris dilectissimi (quem jam in carne sua & oculis suis conspecturi sunt) ejusq; vulnerum gloriosorum conspectum, devotis illis Jesu crucifixi amatoribus, argumentum peculiare lætitiæ, insolitæq; exultationis materiam esse præbiturum. Quod nunc indicatum, extremo hujus partis capite paulò pluribus exequemur.

Quare velut hæc ipsa quæ diximus, inimicis crucis Christi speciali terrori, horrori, cruciamento futura sunt; cum videlicet illis Redemptor, ex rutila & fulgurante nube, pro eorum salute suscepta vulnera demonstrabit, & (ut addit Martyr Hippolytus) etiam caput spinis coronatum ostendet; iisq; amarè exprobrabit protervam suam vecordiam, & adversus tanta benefacta ingratisimum animum, his propemodum Beati Augustini verbis: *Ecce homo, quem crucifixistis: ecce DEVM & hominem, in quem credere nolulistis. Videtis vulnera quæ infixistis: agnoscitis latus, quod pupugistis; quoniam & per vos, & propter vos apertum est, nec eam intrare voluistis.* Quæ etiam pluribus alio quodam loco idem S. Doctor prosequitur, ubi hæc inter cætera: *Flagellis cæsus, vepribus coronatus, affixus cruci, vulnere perfossus, ut tu eripereris morti, animam in tormentis dimisti. En clavorum vestigia, quibus affixus pependi. En perfossum vulneribus latus. Suscepi dolores tuos, ut tibi gloriam darem. Suscepi mortem tuam, ut in æternum viveres. Cur quod pro te pertuli, perdidisti? Cur ingratus, redemptionis tuæ munera venuisti? &c.*

Ita hic futurum è diverso dicimus; ut qui Crucifixum singulariter dilexerint, quiq; in ipsius apertum latus per intimam quandam contemplationem intraverint, in eoque sedem sanctæ quietis, atque perpetuum in vita domicilium dele-

Serm. 179.
de temp:

delegerint; his sese Salvator in die illo novissimo, vel eo nomine benevolentissimum exhibeat, blandeq; ostendet, amabilia sua vulnera, & tanquam ad ea invitet, velut illis propriè ad immortales delicias, atque perenne oblectamentum reservata. Ut huc speciatim referre liceat illa ejusdem S. Augustini verba, sermone quodam de Ascensione Domini: *Sic veniet (utique Christus ad iudicium) clavorum vulnera illesa demonstrans, & foraminum cruenta monilia. Vobis filijs Sponsi cum coronam celestis exhibebit Imperij, crucis vulnera non mumbit, quia signum Filij hominis fulgebit.*

§. 2.

De eo, quod à S. Martyre Hippolyto scriptum est: Christum in iudicio caput spinis coronatum ostensurum.

AT enim priusquam porro pergamus; dubitabit fortasse quispiam, quid verbis à nobis laudatis sibi velit S. Hippolytus, dum Redemptorem nostrum in iudicio, non solum manuum pedumve, aut facri lateris vulnera (uti Patres alij) sed insuper caput spinis coronatum, asserit demonstraturum. Neque enim, credo, id hac mente duntaxat ab eo dictum sentiemus; quòd offensurus sit caput illud, quod in passione spinis coronatum fuerit, nullo ejus rei tunc existente vestigio. Id enim præterquam quòd nullam haberet vim specialem ad permovendos percellendosve inspectantium animos; plus quiddam exigere videtur ipsa sermonis proprietates, & illa crucis aliorumve vulnerum, quæ Christus tunc pariter exhibiturus dicitur, analogia.

An ergo dicemus Christum Judicem revera cum corona spinea conspiciendum; sive, eà ipsà, quæ olim fuerit coronatus (quam, uti & crucem, è suis segmentis & quædam cineribus excitatam, formæ suæ pristinæ restitaturus sit) sive quâ aliâ ad primæ illius similitudinem, quacunque tunc